

Predmet: Srebrenica (okr. Nedeljko Milidragović i dr.)

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 3/17

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ u saizvršilaštvu, u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

Glavni pretres: 25.09.2018.

Svedokinja/oštećena Saliha Osmanović

Svedokinja/oštećena je svedokinja optužbe. U celosti je ostala kod iskaza koji je 13. maja 2015. godine dala pred TRZ. O kritičnom događaju svedočila je u ranijem periodu pred nadležnim organima u BiH i pred MKTJ. Objasnila je da je do maja 1992. godine, sa svojim suprugom Ramom i sinovima Edinom i Nerminom, živela u selu Dobraka (opština Bratunac, BiH), koje su zbog ratnih dejstava napustili i izbegli u Srebrenicu. Sinovi, koji su 1976. i 1977. godište, nisu bili vojno angažovani, a suprug Ramo je bio pripadnik 28. divizije Armije BiH. Mlađi sin Edin je poginuo 6. jula 1995. godine, od dejstva granate u mestu zvanom Poligon, udaljenom 12 km od Srebrenice, kada je išao kod rođaka po hranu. Sa suprugom i starijim sinom Nerminom je par dana nakon pogibije mlađeg sina napustila Srebrenicu. Sa njima se rastala na Kazanima. Oni su krenuli preko šume ka Tuzli, a svedokinja u Potočare. U Potočarima je videla Ratka Mladića, koji je civilima rekao da ih Alija Izetbegović neće, te da „mogu opstati ali i nestati“. Zbog toga je pomislila da će ih odmah sve tu odmah pobiti. Bilo je strašno, srpski vojnici su odvajali muškarce od žena i dece. Iz Potočara je, zajedno sa ostalim civilima, prebačena u mesto Tišće. Prolazili su kraj livade u Sandićima, gde je videla ljude u civilnoj odeći kako idu sa rukama podignutim iznad glava, i neke koji sede oborenih glava. Navela je da je prilikom prikazivanja snimka „Srebrenica“ od 13. jula 1995. godine, na istom prepoznala svog supruga Ramu, koji je doživao sina Nermina da siđe iz šume. Posmrtni ostaci supruga Rame pronađeni su u masovnoj grobnici Zeleni Jadar, a telo sina Nermina je pronađeno u grobnici Snagovo. Nije joj poznato kako je njen sin Nermin stradao.

Svedok Ljubodrag Gajić

Svedok optužbe Ljubodrag Gajić je u celosti ostao pri iskazu koji je pred TRZ dao 2. aprila 2014. godine. U vreme kritičnog događaja bio je pripadnik Prve čete Specijalne brigade MUP-a Republike Srpske – Centra Jahorina. Misli da su na Jahorini bile dve čete sa po 3 voda. Sa Jahorine su krenuli na teren, pa su prebačeni u mesto Bjelovac, iz kojeg su odlazili na zadatke. U Potočarima su bili dva dana – bile su obe čete, a svedok je bio kao prevodilac. Prvo su ušli u jednu fabriku. Vršeno je razdvajanje muškaraca od žena i dece koji su negde odvezeni. U Potočarima nje video optuženog Milidragovića. Njegova četa je noću, 13. na 14. juli 1995. godine, iz Bjelovca dovezena do hangara u selu Kravica. Autobus kojim su dovezeni je stao ispred hangara, a oni su raspoređeni kao obezbeđenje duž puta Kravica–Konjević Polje. Nalazio se udaljen par stotina metara od hangara. Kada je izlazio iz autobusa, video je dvojicu ljudi kako pucaju u hangar, a kasnije je čuo i detonacije. Pucnjava je dolazila samo iz pravca hangara. Svedoku je Saša Žujović, koji je išao da vidi šta se dešava, rekao da su dole „Neđo i drugi vod“. Kada je svanulo, video je da se nalaze ispod nekih kuća, za koje je kasnije čuo da su to napuštene

srpske kuće. Vojnim kamionima, zvanim „110“ i „150“, dovoženi su ljudi – po proceni svedoka, njih oko 500 do 600. Na mestu gde su bili raspoređeni nije video pripadnike voda optuženog Milidragovića. Kada se razdanilo, video je neke leševe oko kuće gde su se bili sklonili, i ti leševi su bili pokriveni slamom. Misli da su zarobljene pobili pripadnici Šekovačke brigade, koje su oni zamenili na položaju, na obezbeđivanju puta. Kada su se vratili na Jahorinu, pričalo se da je kod hangara pobijeno oko 1.000 ljudi. Optuženog Vidosava Vasića ne poznaje, a za optuženog Milivoja Batinicu navodi da ga je viđao samo na Jahorini, pre nego što su krenuli na teren. Lice koje su zvali „Arkan“ svedok opisuje kao visokog ćelavog momka za koga misli da je iz Apatina. Zna osobu koju su zvali „profesor“, jer je taj čovek radio u Valjevu kao profesor.

Svedok Jefto Doder

Svedok optužbe Jefto Doder u celosti je ostao pri iskazu koji je dao pred TRZ 18. juna 2015. godine. Naveo je da je bio komandir prvog voda Prve čete Specijalne brigade MUP-a Republike Srpske – Centra Jahorina. Na Jahorinu ga je, kao profesionalnog policajca, poslao načelnik Centra za obuku, da radi kao instruktor. Sa Jahorine su otišli na teren, pa su u Bjelovac došli 11. jula 1995. godine. Poznato mu je da je u selu Bjelovcu, u školi, spavala prva četa, ali mu nije poznato gde je bila smeštena druga četa, koju su viđali na terenu Konjević Polja i Bratunca. U Potočarima su bili više dana, odnosno 12. i 13. jula 1995. godine, dok iz Potočara nije otišlo svo stanovništvo. Optuženog Milidragovića poznaje jer je pre rata radio zajedno sa njim kao policajac, a optuženog Golijanina poznaje takođe od pre rata, ali iz viđenja. Nije siguran da li je na livadi između Konjević Polja i Bratunca, u blizini vezanih ljudi, video optuženog Golijanina, ali je video optuženog Milidragovića. Veruje da je Golijanin bio zamenik komandira voda. U pretres terena su krenuli 14. jula 1995. godine. Napominje da je vezane ljude video 15. jula 1995. godine. Kasnije je čuo da je u Kravici bilo ubistava ljudi. Nije bio u blizini hangara u Kravicama i nije mu poznato da li je tamo bio neko od njegovih ljudi.